

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Faisala Husseiniho a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně: **CZ IZOLACE s.r.o.**, se sídlem Blanická 834/140, Ostrava, proti žalované: **Digitální a informační agentura**, se sídlem Na Vápence 915/14, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 9. 2025, č. j. 15 A 68/2025 - 12,

t a k t o :

- I. Žádost žalobkyně o prodloužení lhůty k prokázání zastoupení advokátem **se zamítá.**
- II. Kasační stížnost **se odmítá.**
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Žalobkyni **se vrací** soudní poplatek ve výši **5 000 Kč**, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále „*stěžovatelka*“) se podanou kasační stížností domáhá zrušení usnesení Městského soudu v Praze (dále „*městský soud*“) ze dne 30. 9. 2025, č. j. 15 A 68/2025 - 12, kterým byla odmítnuta její žaloba z důvodu, že se žalobkyně domáhala rozhodnutí v téže věci, o níž soud již dříve rozhodl.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve posuzoval, zda jsou splněny podmínky řízení o kasační stížnosti. Podle § 105 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „*s. ř. s.*“) *stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.*

[3] Nejvyšší správní soud stěžovatelku usnesením ze dne 11. 11. 2025, č. j. 21 As 233/2025 - 8, vyzval ke splnění poplatkové povinnosti, k doložení právního zastoupení a doplnění kasační stížnosti. Stěžovatelka následně požádala o osvobození

od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů pro zastupování v řízení o kasační stížnosti. Za účelem posouzení této žádosti Nejvyšší správní soud stěžovatelku připsím ze dne 9. 12. 2025, č. j. 21 As 233/2025 - 21, vyzval, aby ve lhůtě 2 týdnů od jeho doručení předložila vyplněný formulář potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech a aby tam uvedená tvrzení doložila.

[4] Stěžovatelka majetkové poměry doložila, Nejvyšší správní soud však shledal, že bez ohledu na majetkové poměry stěžovatelky nejsou splněny podmínky pro její osvobození od soudních poplatků, a rovněž ani pro ustanovení zástupce, jelikož kasační stížnost je zjevně neúspěšným návrhem. Stěžovatelka se totiž domáhá soudní ochrany ve věci, o níž soudy již jednou pravomocně rozhodly a meritornímu projednání její žaloby tak bránila překážka *res iudicata*. Nejvyšší správní soud proto návrhy stěžovatelky usnesením ze dne 20. 2. 2026, č. j. 21 As 233/2025 - 29, zamítl (výroky I. a II.) a zároveň stěžovatelku vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů zaplatila soudní poplatek za kasační stížnost a předložila plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo aby prokázala, že její zaměstnanec nebo člen, který za ni jedná nebo ji zastupuje, má vysokoškolské právnické vzdělání, které je vyžadováno pro výkon advokacie (výroky III. a IV.). Toto usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 26. 2. 2026 do její datové schránky. Poslední den lhůty stanovený výroky III. a IV. usnesení č. j. 21 As 233/2025 - 29 připadl na 13. 3. 2026.

[5] Stěžovatelka ve stanovené lhůtě zaplatila soudní poplatek za kasační stížnost. Nedoložila však právní zastoupení. Dne 13. 3. 2026, tedy v poslední den lhůty stanovené usnesením č. j. 21 As 233/2025 - 29, obdržel Nejvyšší správní soud žádost stěžovatelky o prodloužení patnáctidenní lhůty k předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, a to o jeden měsíc. Tuto žádost odůvodnila stěžovatelka tím, že dne 13. 3. 2026 požádala Českou advokátní komoru o určení advokáta k poskytnutí právní služby ve smyslu § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii (dále jen „zákon o advokacii“). Ke svému podání stěžovatelka přiložila doručenkou ke zmíněné žádosti o poskytnutí právní služby.

[6] Jak již bylo uvedeno, Nejvyšší správní soud v usnesení č. j. 21 As 233/2025 - 29 shledal kasační stížnost stěžovatelky zjevně bezúspěšnou a vysvětlil, že na základě konkrétních okolností věci je tato zjevná bezúspěšnost „zjistitelná okamžitě, nesporně a bez jakýchkoli pochyb“. Z toho plyne, že ať už by stěžovatelka v kasační stížnosti uvedla jakékoli důvody, nemohla by uspět.

[7] Nejvyšší správní soud považuje prodloužení lhůty pro doložení zastoupení stěžovatelky advokátem za bezúčelné. Podle § 18c odst. 5 zákona o advokacii totiž *Komora žádosti nevyhoví, jestliže jde o zneužití práva nebo jde-li o zjevně bezdůvodné uplatňování nebo bránění práva*. I kdyby však byl Českou advokátní komorou stěžovatelce určen advokát, nemůže z jeho strany dojít k jakémukoli ovlivnění řízení o kasační stížnosti, která je zjevně bezúspěšná.

[8] Nejvyšší správní soud si je vědom znění čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, který zaručuje právo na soudní ochranu. V daném případě je však výkon práva stěžovatelkou od počátku zjevně bezúspěšný a výsledek řízení o kasační stížnosti by nemohl být jiný, ani kdyby byla stěžovatelka zastoupena advokátem, neboť v kasační stížnosti není za dané procesní situace žádný prostor pro případnou argumentaci. Nejvyšší správní soud

pokračování

proto její žádost o prodloužení lhůty k doložení zastoupení v součinnosti s Českou advokátní komorou zamítl (výrok I.).

[9] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud návrh odmítne, *jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.*

[10] Jelikož stěžovatelka ve stanovené lhůtě nepředložila plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti ani neprokázala, že její zaměstnanec nebo člen, který za ni jedná nebo ji zastupuje, má vysokoškolské právnické vzdělání potřebné k výkonu advokacie, neodstranila ani na výzvu soudu nedostatek podmínky řízení o kasační stížnosti upravené v § 105 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost dle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl (výrok II.).

[11] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud na základě § 60 odst. 3, věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, dle něhož platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta (výrok III.).

[12] Jelikož byla kasační stížnost odmítnuta před prvním jednáním, Nejvyšší správní soud vrátil stěžovatelce jí zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč (§ 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Ten jí bude v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích vyplacen z účtu soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení (výrok IV.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. března 2026

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu